

G. van der Hoorn opent de bijeenkomst met woorden van welkom. Hij licht het programma toe. De parochie gaat van zes kerkgelegenheden naar drie kerkgelegenheden. Dat is niet alleen een verandering voor parochianen die hun kerkgebouw verliezen, maar ook voor parochianen die nieuwe kerkgangers welkom mogen heten. Het is moeilijk voor iedereen, voor het parochiebestuur, voor het pastoraal team, voor vrijwilligers en voor parochianen. G. van der Hoorn roept iedereen op om de nieuwsbrief en de website te volgen en vragen die er leven ook voor te leggen.

Pastoor Glas gaat voor in gebed.

Er zijn ongeveer 80 parochianen aanwezig.

Loek Egberts spreekt namens de beheercommissie en de lokale pastorale commissie en heet iedereen van harte welkom in deze kerk. Vanavond houden we de hoorzitting over de voorgenomen sluiting van onze kerk. Het parochiebestuur en het Bisdom informeren ons over het voorgestelde plan om ons kerkgebouw, in de loop van 2028, te sluiten. Velen van u zullen het er moeilijk mee hebben, dit geldt ook voor ons. Sluiting van ons kerkgebouw zal veel emoties oproepen. Met het sluiten van de kerk valt veel meer weg. De kerk is veel meer dan alleen een plek van de erediensten. Het is een plek waar mensen elkaar ontmoeten, waar mensen met elkaar praten en naar elkaar luisteren. In moeilijke tijden steun en troost bieden aan elkaar. Voor veel mensen is de kerk en alle gebeuren er rond om heen, een groot deel van hun sociale leven. We maken ons zorgen dat als er echt helemaal niets meer is, de gehele geloofsgemeenschap van Nieuwveen zal verdwijnen. En als de kerk inderdaad haar deuren gaat sluiten, willen we dan ook vragen dat er mogelijkheden kunnen worden gecreëerd voor een zachte landing. Bijvoorbeeld: de mogelijkheid om nog ergens samen te kunnen komen, doordeweekse vieringen te houden. Een ontmoetingsplek waar je nog met elkaar kunt praten. We krijgen nu de informatie van het parochiebestuur en het Bisdom. We zullen het over verschillende zaken niet eens zijn of worden. Dat kan en mag. Maar laten we proberen de avond respectvol te laten verlopen. Laat elkaar uitspreken en wacht tot u aan het woord bent. Alvast bedankt.

Gerard van der Hoorn geeft namens het parochiebestuur een overzicht van het proces 'Samen Kerk Zijn'.

Op 22 mei 2018 was er een overleg van het parochiebestuur met de beheercommissies met betrekking tot het concept voor een "Visie op de kerkgebouwen, gevolgd in de maanden maart en april 2019 door overleg tussen parochiebestuur, beheercommissie en parochianen. Op basis daarvan werd op 11 maart 2020 door het parochiebestuur de "Visie op de kerkgebouwen 2020" vastgesteld. Er werd ingezet op de versterking van de vitaliteit en er moest een toekomstbestendig scenario voor de parochie worden ontwikkeld. Ook voor de andere kernen werd een dergelijke route gelopen. Er werd voor alle locaties een rapport gemaakt door de Stichting Kerkelijk Waardebeheer (juni 2020).

In 2021 liet het bisdom weten dat parochies een integraal gebouwenplan moesten maken en dat grote investeringen in gebouwen alleen mogelijk zijn wanneer er een vastgesteld gebouwenplan is en er een businesscase is voor het gebouw in kwestie. Verkoop van een (deel van een) locatie is anders niet mogelijk. Na overleg met het bisdom werd een begin gemaakt met de vitaliteitsmonitor van de H. Claraparochie (april 2021). In december 2021 heeft de werkgroep de resultaten van alle kernen verzameld en beoordeeld en heeft geconstateerd dat de vitaliteit in enkele kernen onder druk staat en dat de BCP's zien dat er op den duur kerken zullen moeten worden gesloten. Parochiebestuur en beheercommissies spreken in april 2022 over de resultaten van de vitaliteitsmonitor en constateren dat er een wens is voor meer vernieuwing op pastoraal

gebied, dat er behoefte is aan nieuwe initiatieven om de vitaliteit te versterken, dat er meer aandacht voor en ondersteuning van vrijwilligers nodig is en dat op den duur niet alle kerken open kunnen blijven. Men vraagt het parochiebestuur om snelheid en sturing. Er is een stappenplan nodig en waar deskundigheid ontbreekt, moet deze worden ingehuurd. Dat wordt uiteindelijk Xpand (februari 2023).

Begin 2023 worden een werkgroep en een klankbordgroep ingericht, waarin alle kernen met één persoon zijn vertegenwoordigd. Deze hebben op 26 juni een eerste ontmoeting met Xpand (T. Koot). In de maanden september tot en met november is er een presentatie in alle kernen. De werkgroep komt in juli 2024 met een eerste analyse met betrekking tot de financiën, de gebouwen en de combinatie geloof, pastoraat, personeel en vrijwilligers. De klankbordgroep geeft daaraan zijn goedkeuring. Er werden drie bijeenkomsten georganiseerd, één in Nieuwkoop en twee in Langeraar. Er waren in totaal 240 parochianen aanwezig bij de presentatie van c.q. toelichting op de eerste analyse van de kerklocaties, de resultaten van de wegingscriteria en selfies van de kernen. Er zijn op deze bijeenkomsten en in de periode erna, tot en met 16 augustus, in totaal 194 vragen gesteld die te samen met het antwoord op de website van de parochie zijn gepubliceerd. De werkgroep heeft met enkele wijzigingen ingestemd met de beantwoording van de vragen en de inhoud van de selfies en heeft ingestemd met een conceptadvies voor het parochiebestuur. Ook de klankbordgroep heeft enkele tekstwijzigingen voorgesteld, waar de werkgroep mee akkoord is gegaan. Op deze wijze werd het conceptadvies definitief. De leden van het parochiebestuur die zitting hebben in werkgroep en klankbordgroep hebben niet deelgenomen aan het opstellen van het conceptadvies.

Vervolgens werden enkele stippen op de horizon c.q. voorgenomen besluiten geformuleerd. Men wilde voortgaan op de weg van de 'missionaire parochie'. Er moet een pastoraal beleid worden ingezet waarbij één geloofsgemeenschap (parochiefamilie) uiteindelijk kan beschikken over drie kerkgebouwen. Dat betekent coördinatie van de liturgiewerkgroepen in de H. Claraparochie en contacten en gesprekken met alle werkgroepen over hun toekomst in de nieuwe situatie. We gaan samen naar één toekomst. Binnen die toekomst is er ruimte voor de kerkgebouwen van Aarlanderveen en Langeraar omdat deze locaties het beste presteren op het gebied van vitaliteit, gebouwen en financiën, en voor Zevenhoven omdat de kerk relatief lage onderhoudskosten heeft en er diverse faciliteiten beschikbaar zijn (Mariagrot, stiltetuin en Orangerie). Het parochiebestuur heeft dit advies integraal overgenomen en voorgelegd aan het bisdom.

Op 18 november 2024 heeft een delegatie van het parochiebestuur en het pastoraal team met het bisdombestuur gesproken over de vitaliteitsmonitor. Het bisdom had waardering voor de manier waarop het proces was doorlopen en de stip op de horizon werd als gedeelde visie onderschreven.

De leden van de werkgroep en de klankbordgroep hielden op 2 januari 2025 een afsluitende bijeenkomst om terug te kijken op het proces. Er werd benadrukt dat er steeds regelmatige communicatie moet zijn richting de parochianen om hen aangesloten te houden.

Op 13 januari 2025 werd met een delegatie van de bisdomstaf gesproken over het canonieke proces richting onttrekking aan de eredienst en de herbestemming van de kerkgebouwen. Het parochiebestuur heeft als voorlopige planning voor de onttrekking aan de eredienst: H. Martinuskerk Noorden begin 2026 (na Pasen), O.L.V. Hemelvaartkerk Nieuwkoop begin 2027 en H. Nicolaaskerk Nieuwveen begin 2028.

Op 11 februari 2025 was er een bijeenkomst van het parochiebestuur met de BCP's en lokale pastorale commissies (voorheen: pastoraatgroepen) om te spreken over de diverse bijeenkomsten, over het canonieke en het herbestemmingsproces, activiteiten met betrekking tot de vrijwilligers en reguliere bestuurlijke zaken, zoals de financiën. Op 25 februari was er een bijeenkomst met parochianen van alle kernen, waarin de projecten "Samen Kerk Zijn" en "Samen naar één toekomst" werden besproken. Er waren 110 parochianen aanwezig en een aantal via de livestream verbonden. Er was veel aandacht voor publiciteit.

Op 10 maart 2025 werd het verzoek tot onttrekking aan de eredienst van de drie kerken toegezonden aan de bisschop.

Wat het proces van herbestemming betreft: de regie ligt bij het parochiebestuur. Het bisdom ondersteunt met advies en kennis. Er is een plan nodig voor de hele locatie om te voorkomen dat alles wordt verkocht behalve de kerk. Uitgangspunt is verkoop tegen marktwaarde. De toegang tot de begraafplaats wordt juridisch gezekerd. De mogelijkheden tot herbestemming zijn ruim, maar niet alles is mogelijk. Vanwege de planning ligt de prioriteit bij Noorden, maar de onderzoeken voor beide andere locaties kunnen ook van start gaan. Idealiter is de herbestemming bekend op het moment dat de kerk wordt gesloten om leegstand te voorkomen. Het parochiebestuur voert het overleg met de externe partijen (zoals gemeente, projectontwikkelaars en dergelijke).

We gaan samen naar één toekomst, zo benadrukt G. van der Hoorn. Zoals gezegd: één parochiegemeenschap met drie kerklocaties. Alle parochianen, met name de vrijwilligers, moeten zich overal welkom weten. Vrijwilligers in werkgroepen uit verschillende kernen leren elkaar kennen en ondersteunen elkaar. Per werkgroep zullen er bijeenkomsten van de coördinatoren worden georganiseerd, waarbij ook een lid van het parochiebestuur en/of van het pastoraal team aanwezig is als ook een vrijwilligers-coördinator. Te beginnen met koren, kosters, lectoren, acolieten/misdienaars, gastvrijheidsgroepen, wijkcontact, gezinsvieringen, oecumene, communicatie, secretariaten en begraafplaatsen. Het is een goede gelegenheid om met elkaar kennis te maken, gewoonten uit te wisselen en te bezien hoe vrijwilligers kunnen worden uitgenodigd. De coördinatie van de werkgroep ligt op het niveau van de H. Claraparochie. Andere initiatieven zijn het zoeken naar mogelijkheden voor een 'zachte landing', het toewerken naar een gezamenlijke nieuwsbrief en het inventariseren van wat bij een kerk of gemeenschap hoort aan voorwerpen, gebruiken en activiteiten. Er zal aandacht zijn voor de pijn die met kerksluiting gepaard gaat, maar er wordt ook vooruitgezien naar nieuwe mogelijkheden (project van de stuurgroep missionaire parochie). Teamwork is belangrijk.

De begraafplaatsen blijven open voor begraven zolang de parochiekern het onderhoud kan waarborgen, maar ook daarna blijft de begraafplaats open voor bezoek. De grafrechten zullen worden gerespecteerd.

Vicaris Van Deelen geeft een toelichting op de context - de kerkelijke situatie - waarin wij vanavond bij elkaar zijn en op de procedure die gevolgd moet worden.

Petrus spreekt in één van zijn brieven over de kerk als gemeenschap van levende stenen (1 Petr. 2, 5). En Paulus schrijft aan de christenen in Efese: U bent medeburgers van de heiligen, huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen, terwijl de sluitsteen Christus Jezus zelf is, die het hele bouwwerk in zijn voegen houdt (Ef. 2, 19-21). Het bouwwerk, de medeburgers, de levende stenen, dat zijn dus de gelovigen, de volgelingen van Jezus. Dat is niet direct het kerkgebouw, hoe mooi en dierbaar ook. Vanavond zijn wij hier in deze kerk bij elkaar omdat er een voorgenomen besluit ligt om dit kerkgebouw aan de eredienst te onttrekken. De heer Van der Hoorn vicevoorzitter van het parochiebestuur en de heer Egberts van de BCP hebben er zojuist over verteld, over het proces dat al 2018 is begonnen en waarin vele stappen zijn gezet, ook in gesprek met u.

Een kerk sluiten - aan de eredienst onttrekken heet dat officieel - is altijd een verdrietig en pijnlijk gebeuren. Ook al gaat het in het beeld van de kerk dat Petrus en Paulus schetsen in eerste instantie niet om het kerkgebouw als zodanig, het is wel het gelovige huis en thuis geworden, en een herkenningspunt in deze plaats. Er is gevierd, gedoopt, getrouwd, en begraven, en wat al niet. Een kerk - moeten - sluiten raakt ons allemaal in ons hart, in onze ziel: de kerkgangers, het parochiebestuur en pastoraal team, ons in het bisdom kantoor.

Wij doen dit niet omdat wij dat zo graag willen.

Maar de ontwikkelingen in kerk en samenleving maken het wel dringend noodzakelijk om keuzen te maken. We kunnen niet doen of er niets aan de hand is **want dat is er wel!**

In december 2022 werd in een rapport van het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgesteld dat nu bijna 60% van de mensen in Nederland zich niet (meer) tot een kerkelijke gezindte of

levensbeschouwelijke groepering rekent. En bij de overblijvende 40% zitten ook de Moslims, Hindoes en anderen.

Onlangs werd bekend dat de afkalving van christenen wat lijkt te stabiliseren (laatste rapport van het CBS), en dat zien wij soms ook wel in de parochies en geloofsgemeenschappen. Soms toch weer een paar jonge onbekende gezichten. Maar het is bij lange na niet genoeg om de terugloop te stoppen, en om het tekort aan mensen en middelen voldoende te vullen.

Hoe wij het ook wenden of keren, christenen zijn in ons land dus echt een minderheid geworden van vooral ouderen. En maar een klein deel daarvan is nog direct betrokken bij de kerk.

We zien duidelijk wat dat overal voor gevolgen heeft in de parochies in ons bisdom:

- * Afgenomen kerkbezoek, wat door corona nog eens extra is versterkt;
- * Enorme afname van de sacramenten van doop, eerste heilige communie, vormsel en huwelijk;
- * Vergrijzing bij de kerkgangers, maar ook bij de vrijwilligers. Het vinden van nieuwe vrijwilligers is moeilijk, zo niet onmogelijk;
- * In veel parochies een zorgelijke financiële situatie;
- * Gebouwen die veel en kostbaar onderhoud vragen;
- * En - niet het minste - en heel beperkt pastoraal team, dat niet groter zal worden.

We moeten eerlijk zijn - het is ons vaak niet of maar beperkt gelukt om kerkbetrokkenheid door te geven aan de nieuwe generaties. Ook in onze eigen families en vriendenkring.

Er is dus echt wat aan de hand en pijnlijke beslissingen zijn nodig. Want wij zitten enerzijds in een véél te ruime jas, anderzijds in een véél te krappe.

Te ruim als het gaat over het aantal; kerkgebouwen, de zitplaatsen en het beperkte liturgisch gebruik (waar de kerk als gewijde ruimte voor bedoeld is).

Te krap als het gaat over mensen (kerkgangers, vrijwilligers, bestuurskracht, pastoraal team) en middelen, met name de financiën (geen houdbaar en verantwoord tekort in de parochie). Onze situatie vraagt van ons geloof in de Heer van de kerk, en de moed om de maatregelen te nemen die nodig zijn. Opdat - en DAAR gaat het om - wij zo vitaal mogelijk als RK kerk in de samenleving aanwezig zullen kunnen **blijven**, vierend, lerend en dienend. Omwille van de toekomstige generaties.

Er is voorafgegaan aan deze avond al door het bestuur met u gesproken over het voorgenomen besluit om deze kerk te sluiten. Bij die bijeenkomst, en vanavond bij de hoorzitting namens de bisschop, is het goed dat alle argumenten op tafel komen. Maar uiteindelijk moet de knoop worden doorgehakt. Dat is verdrietig en altijd pijnlijk. Maar doen alsof er niets aan de hand is kan niet meer. Onze jas is véél te ruim en tegelijk véél te krap. Zo reëel moeten we wel zijn.

Hoe gaat aan de eredienst onttrekken in zijn werk? De canonieke procedure:

(1) Er is een voorgenomen besluit door parochiebestuur, waarover de parochianen zijn geïnformeerd. Het bestuur heeft nu de bisschop gevraagd om de volgende stap te zetten. Dat is:
(2) De hoorzitting van vanavond vanuit bisdom, waarvoor ik als vicaris-generaal en mevrouw De Jong in uw midden zijn. Van deze ontmoeting wordt een verslag gemaakt dat aan de bisschop wordt voorgelegd.

(3) Daarna zal de bisschop zijn principebesluit nemen, dat hij voorlegt aan de Priesterraad en het Kathedraal Kapittel, zoals voorgeschreven is in het kerkelijk recht.

(4) Na hun advies neemt de bisschop een definitief besluit, dat hij meedeelt aan het parochiebestuur, mét het verzoek u - de parochianen - daarover te informeren. Dat gebeurt middels een decreet dat moet worden voorgelezen.

(5) Daarna wordt zorgvuldig een laatste viering gepland en vorm gegeven. Anders dan bij de wijding van een kerk is daar geen groot ritueel voor. Belangrijk is dat het een waardig afscheid is, waarbij aan het eind het Allerheiligste plechtig wordt uitgedragen.

Voor de goede orde, herbestemming van een gesloten kerk is wel een traject dat zo veel mogelijk parallel loopt aan het voorgenomen besluit tot onttrekking, maar is tegelijk ook een apart, tweede, traject. Daarbij gaat het altijd om een WAARDIGE herbestemming, die via een kettingbeding ook

voor toekomstige kopers geldt. Vanavond zijn wij bij elkaar over de voorgenomen onttrekking aan de erediens, niet over herbestemming.

Zo zijn wij dan onderweg als levende stenen, medeburgers in het bouwwerk waarvan Christus Jezus zelf de hoeksteen is. Onderweg, zoals ooit de eerste apostelen. En waar mensen in Zijn Naam onderweg zijn, daar verzekert Jezus de apostelen toen en ons nu: “Weet, wel, Ik ben met je, alle dagen, tot aan de voleinding der tijden”. Die belofte hangt gelukkig niet af van het ene of het andere kerkgebouw. Maar onze weg vraagt wel om realiteitszin, om eensgezindheid, om vitaliteit en bovenal draagvlak. Opdat het evangelie blijft klinken, vierend, lerend en dienend.

- pauze -

J. van der Zwaan is vijf jaar penningmeester geweest van de H. Nicolaasparochie en is tien jaar penningmeester van de BCP H. Nicolaas. De Werkgroep Samen Kerk Zijn heeft de gebouwen en de financiële gezondheid van de zes kerken geanalyseerd en komt tot de conclusie dat Nieuwveen niet aan de vitaliteitseisen voldoet. Dat is vreemd, want bijna een kwart van het vermogen van de parochie H. Clara is afkomstig uit Nieuwveen. Qua vrijwilligers tellen de koren niet mee. Bestuurlijk zou Nieuwveen niet op orde zijn, te weinig herkenbaar en zichtbaar, terwijl er twee parochianen uit Nieuwveen in het parochiebestuur zitten, hijzelf lid is van de kascommissie van parochie en federatie en van de beleggingscommissie en veel vrijwilligers uit Nieuwveen de federatiedagen ondersteunen. Kennelijk telt dat niet mee? De gebouwen zijn goed onderhouden en de inrichting is uniek (geschilderde kruisweg). Dankzij de vrijwilligers zijn tuin en begraafplaats in perfecte staat. Voor de fusie tot parochie H. Clara in 2010 had Nieuwveen een voorziening groot onderhoud kerk van 240.000 euro, een voorziening voor de begraafplaats van 150.000 euro en een exploitatieoverschot. Ten tijde van “Samenwerking Geboden 2” was Nieuwveen de meest vitale parochie en waren twee parochies terughoudend om inzicht te verschaffen aan de werkgroep financiën, waarin J. van der Zwaan zitting had, omdat men zelfstandig wilde blijven. Dat de parochie H. Clara nu een tekort heeft, wordt veroorzaakt door het ophogen van de voorziening groot onderhoud bij die kerken die dat in onvoldoende mate hadden gedaan. J. van der Zwaan vraagt daarom om een onderzoek naar de juistheid van het bepalen van de vitaliteit van de diverse kernen omdat zijns inziens de Werkgroep Samen Kerk zijn te veel gestuurd heeft richting een bepaalde conclusie. Tien jaar geleden al werd geroepen dat de kerk van Langeraar nooit gesloten zou worden en de optie van nieuwbouw op een centrale plek, hetgeen een nieuwe start zou betekenen voor iedereen, werd afgedaan als onzinnig.

Voorts heeft J. van der Zwaan een vraag naar het geoormerkte vermogen van Nieuwveen. Het vermogen van Nieuwveen bestaat grotendeels uit legaten die bestemd zijn voor het onderhoud en instandhouding van de Nicolaasparochie/kerk en mogen dus niet gebruikt worden voor andere doeleinden (aanvaard met een bisschoppelijke machtiging). Bij Kerkbalans en collecte wordt altijd opgeroepen om gul te geven voor de eigen kerk. Als de kerk in Nieuwveen sluit, wat gebeurt er dan met de legaten in kwestie? Worden die teruggegeven aan de familie?

En tenslotte vraagt J. van der Zwaan of de financiële gevolgen van de kerksluiting in beeld zijn en hoe men de exploitatie denkt rond te krijgen. De kosten van de H. Clara parochie bedragen ongeveer 750.000 euro, waarvan 30%, ongeveer 250.000 euro bestemd is voor het pastoraal team. Gaan deze kosten omlaag door de kerksluiting? De begroting geeft steeds een exploitatietekort aan en naar inschatting van de Werkgroep Samen Kerk Zijn zal 60% van de bijdrage van parochianen wegvallen. Dat is meer dan 200.000 euro.

Vic. Van Deelen reageert. Hij constateert dat het proces Samenwerking Geboden, waarnaar wordt verwezen, dateert uit 2007. Dat proces werd ingezet omdat de jas van de Kerk toen ook al niet passend was. Er is een structureel tekort aan pastorale beroepskrachten en het is niet gelukt om deze in voldoende mate beschikbaar te hebben. Het tekort aan menskracht en middelen leidde tot fusie (of federatie) van parochies. Het is derhalve uit nood geboren. We zijn nu twintig jaar verder en de noodzaak is nog groter geworden. Het veilig stellen van het eigen vermogen mag nooit belangrijker zijn dan het welzijn van het pastoraal team en de verkondiging van het evangelie.

Vermogen is geen doel, maar een middel. Kerken zijn geen doel, maar een middel. Het oormerken van gelden ten behoeve van één bepaalde locatie is niet meer mogelijk, gelet op wat er in de Kerk aan de hand is. Het kleiner wordende pastoraal team kan niet meer alle locaties bedienen. Het evangelie vraagt van ons om niet in onze eigen burcht te blijven, maar op weg te gaan.

Wat het puntensysteem betreft, merkt Vic.Van Deelen op dat vitaliteit nooit helemaal in een schema te gieten is. Parochiebestuur en pastoraal team moeten een afweging van belangen maken en dat leidt tot een besluit. Drie kerken is voldoende voor de H. Claraparochie. De keus is, waar die ook op valt, altijd een slechte keus voor de locatie in kwestie.

J. van der Zwaan vraagt waarom – duurzame - nieuwbouw geen optie is. Dan delen alle locaties in dezelfde pijn en maken een nieuwe start. Waarom moet de kerk van Langeraar per se open blijven? De huidige aanpak leidt tot leegloop van kerken. Vic.Van Deelen benadrukt dat de missionaire parochie een ander doel heeft.

J. van der Zwaan herneemt zijn vraag naar de geoormerkte legaten. Wat moet daarmee gebeuren? De locatie H. Nicolaas is de sponsor van de zwakkere broeders en zusters, altijd al geweest, en wordt nu aan de kant gezet. Er moet een onderzoek komen naar hoe het proces is verlopen, want er is gestuurd richting een bepaalde conclusie. Vic.Van Deelen kan een dergelijk onderzoek niet toezeggen. Pastoor Glas verwijst naar de bijeenkomst die vorig jaar zomer is georganiseerd. Er is een evenwichtig besluit genomen op basis van zoveel mogelijk criteria. Alle vragen die in de bijeenkomst en daarna zijn gesteld, zijn beantwoord. Alle antwoorden staan op de website. Het is zeker niet zo dat Nieuwveen niet voldoet, maar in de afweging is uiteindelijk niet voor Nieuwveen gekozen.

Mevr. Van den Berg, lid van Canta Libre, spreekt allereerst namens de dirigente van het koor. De kerk van Nieuwveen heeft de mooiste akoestiek en mooie vieringen bij hoogtijdagen. Daar moet rekening mee worden gehouden. Haar eigen inbreng geldt allereerst de presentatie van de vicaris-generaal die de aanwezigen behandelt als een kleuterklas, terwijl de materie ernstig is. Duidelijk blijkt dat hij niet op de hoogte is, want hij weet niet of er wel of niet een eucharistieviering is op zondag. De aantallen uit het rapport van het CBS, die worden genoemd, kloppen niet. We zijn geen kleine minderheid. Er is geen reden tot sluiting. De begraafplaats blijft open zolang het onderhoud kan worden gedaan. Waarom die voorlopigheid? U gaat deze belofte niet houden. En wat wordt bedoeld met 'op de eerste plaats'. Er zijn zoveel werkgroepen en vrijwilligers, dat is niet te realiseren.

Vic.Van Deelen reageert. Hij merkt als eerste op dat smaken verschillen. De presentatie wil voor een divers publiek uitleg geven van de context. Wat de begraafplaats betreft, geeft het parochiebestuur de garantie dat die openblijft zolang de gemeenschap zorg kan dragen voor het (reguliere) onderhoud. Als dat niet meer kan, dan worden geen nieuwe graven meer uitgegeven. Uiteraard worden bestaande verplichtingen gegarandeerd. Vic.Van Deelen geeft aan dat hij niet heeft gezegd dat het aantal moslims toeneemt. De aantallen van de christelijke kerken lijken te stabiliseren, maar dat geldt niet voor de RK Kerk. Dit zijn de getallen uit het rapport 2024. Qua leeftijdsopbouw gaat het om relatief veel ouderen en relatief weinig jongeren. Slechts een klein deel is kerkbetrokken, op zondag of daarbuiten. Vrijwilligers zijn er wel, maar komen lang niet altijd op zondag. Dat is de realiteit.

Pastoor Glas zegt, wat de vrijwilligers betreft, werkgroepen met elkaar in verbinding zullen worden gebracht. Dat is een ingewikkeld proces, maar in Roelofarendsveen is het ook zo gedaan en dat is gelukt. Zo kunnen we, bijvoorbeeld, de koren bij elkaar brengen. Koren zijn belangrijk en we willen graag dat ze blijven zingen. We kunnen voorts kijken hoe de kosters elkaar kunnen ondersteunen. Of leden van de werkgroep gezinsviering. Zo kunnen we, ook federatiebreed, verbanden smeden door elkaar te leren kennen. Dat kost tijd, maar het is belangrijk om het toch te doen. Elkaar leren kennen is het doel van het project Samen Kerk Zijn. We willen dan op de eerste plaats beginnen met de werkgroepen liturgie.

De heer Egberts, lid van de BCP, vraagt in welke vergadering met alle BCP's is afgestemd wat er gaat gebeuren met de geoormerkte gelden. Hij is benieuwd naar het verslag. Kun je wel met zes parochies rond de tafel gaan zitten? Het zou wel netjes zijn om het zo te doen. Hij pleit voor openheid en transparantie. Vic. Van Deelen benadrukt dat er één parochie is met zes gemeenschappen. Er zijn geen zes parochies. Geld is niet het doel van de kerkgemeenschap. Dat is het evangelie. Geld moet aangewend worden voor het parochieleven. Ook vanuit het parochiebestuur wordt benadrukt dat er sprake is van één parochie met zes kernen. Het vermogen zit dan ook in die ene parochiële pot. Het is niet waar dat er geen sprake is van transparantie. G. van der Hoorn verwijst in dezen naar de klankbordgroep waar over onder meer de financiën is gesproken. L. Egberts zegt dat er niet met de BCP's over financiën is gesproken. De BCP's pleiten voor een nieuwe kerk, maar daar is niet voor gekozen. De BCP's gaven een ander signaal af en willen de kerk aantrekkelijker maken voor de mensen. Daar is niets mee gedaan. Pastoor Glas merkt op dat gekozen is voor de weg van de missionaire parochie. Dat werkt en is een vruchtbare weg die we willen blijven volgen. Waar de heer Egberts aangeeft dat hij in de kerk voor de mensen komt maar niet om te bidden, geeft pastoor Glas aan dat hij in de kerk komt voor de verkondiging van het evangelie. Dat geeft perspectief. De heer Egberts zegt dat de kerk er moet zijn voor de mensen en niet alleen voor de eredienst. Pastoor Glas maakt duidelijk dat de missionaire parochie de gastvrijheid als uitgangspunt heeft, opdat mensen zich welkom weten. We willen werken aan de band tussen mensen en zo groeien in geloof.

Mevr. A. Hoogenboom zegt dat de transparantie waarover wordt gepredikt, niet bestaat. De enige transparantie die er is, is het openblijven van de kerk van Langeraar. We worden niet serieus genomen. Het is een schijnproces. De bijeenkomsten inzake de missionaire parochie (zoals de Praisevieringen) waren allemaal elders, want in Nieuwveen waren geen schermen. Nu zijn ze er wel. De paasviering mocht niet rouleren. Alles moest in Langeraar worden gevierd. G. van der Hoorn zegt dat hij in alle locaties komt en benadrukt dat Langeraar gesloten zou worden als deze locatie onvoldoende punten zou hebben. Wat transparantie betreft: alle informatie is beschikbaar via de website en wordt soms ook fysiek achterin de kerk gelegd.

Ook W. de Boer heeft vragen bij de openheid van het proces. Dat geldt met name de herbestemming van het gebouw. W. de Boer gaat ervan uit dat het kerkgebouw zal sluiten. Is het parochiebestuur i.c. het bisdom bereid om via een kettingbeding de uiterlijke verschijningsvorm van het kerkgebouw te borgen bij verkoop aan een projectontwikkelaar? Hij wil hiervoor pleiten. Tenslotte is het geld niet leidend. Vic. Van Deelen merkt op dat hij dat niet heeft gezegd.

Mevr. R. Spekman is al bijna zeventig jaar parochiaan in de Nicolaaskerk. Ze is parochiebestuurslid geweest, lid van de beheercommissie en thans lid van de lokale pastorale commissie, lid van diverse werkgroepen en van de werkgroep FederActie. Ze heeft de parochiekern vertegenwoordigd in de werkgroep Samen Kerk Zijn. Op persoonlijke titel wil ze iets zeggen over het proces. Parochiebestuur en pastoraal team hebben steeds benadrukt dat er grote kerken met een ruime ontmoetingsruimte nodig zijn voor de toekomst van de parochie (hoewel de werkgroep dat niet deelde). Middelgrote kerken hadden daardoor geen kans en de zaken waarop zij goed scoorden werden niet meegenomen: 120 vrijwilligers (volgens de laatste telling), de werkgroep gastvrij en diverse oecumenische activiteiten georganiseerd door de lokale pastorale commissie. Ook de positieve punten van de kerk zelf zijn niet meegenomen: de prachtige akoestiek, de lichtheid van het gebouw ('hier kun je het licht van Jezus zien'), de comfortabele zitbanken, de mooie muurschilderingen die net zijn gerenoveerd, de goed onderhouden pastorietaal, de medewerkers van het secretariaat en het feit dat de vrijwilligers ook klaar staan voor andere kerken (DocBase, FederActie). En nu is gekozen voor grote kerken, zelfs één zonder ontmoetingsruimte. Het doet ons veel verdriet dat de Nicolaaskerk is voorgedragen om gesloten te worden.

H. Burgmeijer dient namens de beheercommissie en een groep betrokken parochianen een bezwaarschrift in. Hij overhandigt het document, dat toegevoegd zal worden aan het dossier, en vraagt om een reactie tijdens het bisdom. Vic.Van Deelen zegt dat de locatie H. Nicolaas niet los staat van de parochie H. Clara noch de federatie HH. Franciscus en Clara. Hij betreurt het dat men geen oog heeft voor het pastoraal team, voor de kwetsbaarheid ervan, en voor de mogelijkheden die er zijn. H. Burgmeijer ontkent dat laatste.

G. Hartveld is geen kerkganger, maar noemt zich wel betrokken. Hij ziet ook een betrokken gemeenschap. De financiën zijn weliswaar geen doel van de kerk, maar ze zijn wel belangrijk. Het zou goed zijn wanneer de kerk beschikbaar kwam voor maatschappelijke doeleinden ten behoeve van de kerkgemeenschap.

Vic.Van Deelen zegt dat het kerkgebouw alleen een maatschappelijke functie heeft waar het gaat om de sacramenten. G. Hartveld vindt dat het kerkgebouw belangrijk is voor de gemeenschap en het zou de Kerk sieren als het ook voor de gemeenschap zou worden gebruikt. Het bisdom moet er voor de mensen zijn en niet voor het geld. Vic.Van Deelen zegt dat we niet voor de hoofdprijs hoeven te gaan, maar er is wel geld nodig. De marktwaarde van het gebouw is daarom een belangrijk gegeven. Er moet enige balans zijn. Het gebouw wordt niet zo maar weggegeven. Als de aanwezigen mee willen denken over een zachte landing dan kan men zich wenden tot het parochiebestuur.

Vic.Van Deelen constateert dat iedereen heeft mogen zeggen wat hij of zij had willen zeggen en sluit de bijeenkomst af met woorden van dank voor ieders inbreng, aanwezigheid en betrokkenheid. Hij zegt het verslag toe. Er is nu nog sprake van een voorgenomen besluit. Het besluit dat moet worden genomen, wordt gebaseerd op het totale dossier.

Vic.Van Deelen wenst iedereen wel thuis.

Pastoor Glas sluit af met gebed.